

Kázání: 51. Žízeň naší duše

Kázání o tom, jak utišit žízeň naší duše



Kázání

Žízeň naší duše

1. čtení: Žalm 42,2

Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože!

2. čtení: Jan 4, 1-42

1 Když se Pán dověděl, že farizeové uslyšeli, jak on získává a křtí více učedníků než Jan – 2 ač Ježíš sám nekřtil, nýbrž jeho učedníci – 3 opustil Judsko a odešel opět do Galileje. 4 Musel však projít Samařskem. 5 Na té cestě přišel k samařskému městu jménem Sychar, v blízkosti pole, jež dal Jákob svému synu Josefovi; 6 tam byla Jákobova studna. Ježíš, unaven cestou, usedl u té studny. Bylo kolem poledne. 7 Tu přichází samařská žena, aby načerpala vody. Ježíš jí řekne: „Dej mi napít!“ – 8 Jeho učedníci odešli předtím do města, aby nakoupili něco k jídlu. – 9 Samařská žena mu odpoví: „Jak ty jako Žid můžeš chtít ode mne, Samařanky, abych ti dala napít?“ Židé se totiž se Samařany nestýkají. 10 Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou.“ 11 Žena mu řekla: „Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká; kde tedy vezmeš tu živou vodu? 12 Jsi snad větší než náš praotec Jákob, který nám tuto studnu dal? Sám z ní pil, stejně jako jeho synové i jeho stáda.“ 13 Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. 14 Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“ 15 Ta žena mu řekla: „Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu.“ 16 Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a přijď sem!“ 17 Žena mu odpověděla: „Nemám muže.“ Nato jí řekl Ježíš: „Správně jsi odpověděla, že nemáš muže. 18 Vždyť jsi měla pět mužů, a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu.“ 19 Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. 20 Naši předkové

uctívali Boha na této hoře, ale vy říkáte, že místo, na němž má být Bůh uctíván, je v Jeruzalémě!“ 21 Ježíš jí odpoví: „Věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy nebudete ctít Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě. 22 Vy uctíváte, co neznáte; my uctíváme, co známe, neboť spása je ze Židů. 23 Ale přichází hodina, ano, již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctili. 24 Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě.“ 25 Žena mu řekla: „Vím, že přichází Mesiáš, zvaný Kristus. Ten až přijde, oznámí nám všechno.“ 26 Ježíš jí řekl: „Já jsem to – ten, který k tobě mluví.“ 27 Vtom přišli jeho učedníci a divili se, že rozmlouvá s ženou. Nikdo však neřekl ‚nač se ptáš?‘ nebo ‚proč s ní mluvíš?‘ 28 Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: 29 „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem dělala. Není to snad Mesiáš?“ 30 Vyšli tedy z města a šli k němu. 31 Mezitím ho prosili jeho učedníci: „Mistře, pojez něco!“ 32 On jim řekl: „Já mám k nasycení pokrm, který vy neznáte.“ 33 Učedníci si mezi sebou říkali: „Přinesl mu snad někdo něco k jídlu?“ 34 Ježíš jim řekl: „Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonal jeho dílo. 35 Neříkáte snad: Ještě čtyři měsíce a budou žně? Hle, pravím vám, pozvedněte zraky a pohledte na pole, že již zbělela ke žni. 36 Již přijímá odměnu ten, kdo žne, a shromažďuje úrodu k věčnému životu, aby se společně radovali rozséváč i žnec. 37 Přitom je pravdivé rčení, že jeden rozsévá a druhý žne. 38 Já jsem vás poslal, abyste žali tam, kde jste nepracovali. Jiní pracovali a vy v jejich práci pokračujete.“ 39 Mnoho Samařanů z onoho města v něho uvěřilo pro slovo té ženy, která svědčila: „Všecko mi řekl, co jsem dělala.“ 40 Když k němu ti Samařané přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. I zůstal tam dva dny. 41 A ještě mnohem víc jich uvěřilo pro jeho slovo. 42 Oné ženě pak říkali: „Teď už věříme ne pro to, cos nám ty o něm řekla; sami jsme ho slyšeli a víme, že toto je opravdu Spasitel světa.“



V Kristu milé sestry a bratři, přátelé,

dnes máme před sebou poměrně rozsáhlý oddíl, který se váže k události Ježíšova setkání se ženou Samaritánkou. Místo setkání je veřejné, ale situace tomu nahrála, že jsou sami. Učedníci odešli do města pro jídlo a Ježíš nešel. Zůstal sám a usedl u studny unaven.

Možná si lehl a podřimoval. Proč ne. Ježíš byl člověkem jako my. Pokud jej vyznáváme jako Božího syna, jako pravého Boha, pak určitě nepomiňme tu skutečnost, že byl pravým člověkem. V opačném případě se s Bohem mýlíme. Naše duše touží po Bohu a nebude spokojena dokud v něm nespočine, –

to řekl Augustin, ale nejde o naši představu – jde o setkání se s živým Bohem.

Pisatel Jan to obojí spojil hned v úvodu svého svědectví když řekne:

„Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi, spatřili jsme jeho slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“

Zabránil tak zřejmě mnohým mylným interpretacím Ježíšovi osoby, třebaže církev bude o výklad tohoto tajemství zápasit celá staletí.

S Bohem se Jan setkal tváří tvář a přátelil se s ním snad víc, než jiní z učedníků. Ano. Setkal se s Bohem, když se setkal s Ježíšem Nazaretským. Snad především to, chce vyjádřit evangelium Janovo. Byl to jeden velký zázrak a zároveň docela obyčejná ale hluboce lidská zkušenost.

Jak to říci druhým lidem, lidem nové generace, která o Ježíši slyšela jen z vyprávění a kázání? Jak to říci lidem bez znalosti Starého zákona? Pohanům. A nebo těm, kdo jsou někde mezi.

Příběh setkání znaveného Ježíše se Samaritánkou, která jde v poledne, (kdy je největší parno), pro vodu, je zvěstováním toho zázraku, kdy se nebe dotkne země a země nebe.

Ten dotek, to spojení, jinak v naší mysli nesmiřitelně rozpojené skutečnosti, Bible nazývá Spása. A k tomu došlo.

Nutno ještě říci, že se o té ženě mimo tuto kapitolu už nikde, pokud je mi známo, nedozvídáme.

Ale přece po ukřižování jednorozeného Syna Božího jsou ženy a pak i učedníci svědky nového počátku, svědky Vzkříšení, kdy se nebe navždy spojilo se zemí a to se dotkne mnoha lidí, výslovně i Samařanů (například Sk 8,4-8) a naplní se rčení ze závěru dnešního čtení: „jeden rozsévá a druhý žne“.

To platí i pro nás dnes. Jednou je to rozsévání, podruhé žně. Obojí je součástí jednoho cíle – jímž je spása světa. Aby se každý napil vody života. Aby nežíznil. Aby se každý setkal s živým Bohem, skrze Krista.

V minulém týdnu se sešli znovu baptisté z celého světa – tedy přesněji propojili se baptisté z celého světa (Kongres Světového svazu baptistů), aby promýšleli, jak dnes zvěstovat evangelium a jedna z krátkých exegezí byla nad touto 4. kapitolou – jedna sestra použila příklad studny jako metaforu pro všechna ta místa, kde dojde k protnutí života s umírajícím lidstvím.

A položila otázku. Která to jsou ta místa? Kde dochází k setkání tohoto charakteru? V tom vašem kontextu? Ve vaší zemi? Ve vašem městě nebo vesnici? Kde se lidé setkají s životem? Kde? Studna je obdobou místa, které je vlastně někde mezi. Není to jedno místo té pravé modlitebny – o tom mimo jiné také Ježíš se ženou hovoří. Je to všude tam, kde jsou lidé a kde jim je zvěstován život. A od té sestry jsme slyšeli povzbuzení, nebát se mluvit o životě a jak se také nás dotknul Bůh ve svém Synu, Ježíši Kristu.

V týdnu jsem měl telefonát od mladého člověka, který prošel programem Teen Challenge, skrze něj se setkal s Ježíšem jako Kristem. Ptal se mě na roli žen v církvi, zda je správné, že mají možnost vyučovat v církvi a kázat. Protože četl (a velmi poctivě a důsledně) u apoštola Pavla nasměrování a zdůvodnění, které tuto možnost podle jeho mínění (toho volajícího) vylučuje.

Byl to dlouhý rozhovor, v jehož závěru jsme se loučili se sdíleným vědomím, že jsou podstatnější věci evangelia. Ty, které slyšel jako slova života věčného. Když slyšel o Ježíši, který visí na kříži vedle

dvou lotrů. A ten muž řekl:

„Proto jsem se rozhodl pro Krista, protože jsem poznal, že jsem jedním z těch dvou bídnych lidí, kteří si zaslouží trest. To jsem byl já, na pokraji smrti jsem se setkal se životem.“

To je podstatné. Když to prohodíme, budeme se donekonečna přít a evangelium nezazní. A víte, kde se setkal ten člověk s evangeliem? V mobilní kavárně, kterou Teen Challenge v Praze i jinde provozuje jako terénní službu pro lidi na okraji společnosti. Vyjíždí tam, kde jsou lidé, kterým nic nepomohlo. Neví si rady. Jsou ve společnosti, ale přeci jsou na okraji společnosti, tak jako ta žena – která jde v parnu ke studni vzdálené od města zřejmě proto, že nemá přístup ke studni ve městě. To nevíme. Můžeme to však předpokládat. Ale víme, že Ježíš ten den mění její bolesti v radost. Pojďme si všimnout jeho hluboce lidského přístupu:

1. Ježíš se svými učedníky jde přes Samařsko, které pravověrný Žid zdlouhavě obcházel, aby se kulticky neznečistil.
2. Osloví ženu a překoná tak základní bariéru, aby mohlo dojít k rozhovoru.
3. Požádá ji, aby mu dala napít, čímž ji překvapuje, neboť Židé se totiž se Samařany nestýkali.
4. V rozhovoru s ní mluví o věcech, které ji opravdu trápí.
5. Ježíš tou Samařankou nepohrdá, což se projeví také později, když se ukáže, že dokonale zná její minulost.
6. V rozhovoru ženě slouží svobodným pochopením Písma. (Předmětem sporu Židů a Samařanů bylo různocnění posvátného textu.)
7. Ježíš udivuje svým svobodným přístupem k ženě Samařance učedníky a ona odchází, aby všem vyprávěla o tom zvláštním setkání. S člověkem, nebo Mesiášem? Nebo platí obojí?

Začínali jsem dnes veršem ze Žalmy. Samařané odmítali jako Písmo Žalmy i Proroky. Čerpali jen z 5 knih Mojžíšových. Ale Žalm je písní, kterou později, již jako křesťanka, mohla zpívat ve společenství víry, lásky a naděje. V Sychar nebo v Samaří. Neznáme její celý příběh, ale víme dost, abychom mohli přijmout nasměrování pro svůj život a také výzvu, abychom žízeň naší duše netišili jinak, než vodou života, kterou nám podává skrze své slovo Kristus.

Amen.

Modlitba:

Pane Ježíši, ty jsi přinesl nebe na tuto zemi.

Odpusť, že jsme Tě odmítli a nepoznali čas Božího navštívení.

Ale dnes slyšíme, že ty i přes lidské hluboké propady, námi nepohrdáš, ba naopak.

Děkujeme a vzdáváme Ti čest a slávu, které Ti náleží. Amen.

Radek Pospíšil

11. 7. 2021

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo [facebookovou](#)

[skupinu Zpravodaj baptistických sborů](#)